

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2017. július 23.
Évközi 16. vasárnap

Búza és konkoly

A múlt vasárnapi elmélkedésünkben a magvetőről szóló példázattal kapcsolatban szó volt a példabeszédek felszólító, cselekvésre ösztönző jellegéről. Miután befogadtuk az Úr tanítását, érdemes egy másik szintre lépnünk, érdemes az ige hirdetőivé válnunk. Az ilyen jellegű megközelítés a mai evangéliummal kapcsolatban is helyesebbnek tűnik.

Amikor a világban jelenlévő jóról és rosszról, e kettő állandó feszültségéről, valamint az emberben jelenlévő jó és rossz kívánságokról és cselekedetekről beszélünk, akkor nem hagyhatjuk figyelmen kívül a lelkiismeretet és az igazságosság utáni vágyat. Lelkiismeretünk időről időre megszólal, olykor előzetesen, máskor utólag figyelmeztet minket, hogy jót vagy rosszat tettünk, erkölcsileg helyesnek vagy helytelennek, azaz bűnnek minősül-e szándékunk, gondolatunk vagy cselekedetünk. Érezzük, hogy cselekedeteinkért felelősek vagyunk, ezért igyekszünk megkülönböztetni a jót és a rosszat, szeretnénk követni lelkiismeretünk szavát, amely a jóra ösztönöz és a rossztól távol tart minket. Emellett bennünk él

az igazságosság utáni vágy, miszerint jogosan várjuk, hogy a jó megkapja jutalmát, a rossz viszont büntetését. Ez utóbbit természetesen csak akkor kérhetjük mások számára Istentől, ha önmagunkat is alávetjük az isteni igazságosságnak. A kinyilatkoztatás, a Biblia és az üdvösségtörténet úgy beszél az emberről, mint aki egész életében függ teremtőjétől, ezért egész életünket végigkíséri a bűn, mint szembefordulás Istennel, valamint az irgalmasság, a kegyelem, amely Istentől árad felénk, s amely helyreállítja kapcsolatunkat vele. Tapasztaljuk, hogy a földi életben nem mindig jut érvényre a maga teljességében az igazságosság elve. Isten azonban a jövőnek is Ura és ő lesz a bíránk a végső ítéletkor. Ő engedi meg a jelenben, hogy a jó és a rossz egyaránt jelen legyen a világban, egyaránt hatással legyen ránk, ahogyan ezt a mai evangéliumi példabeszéd szemlélteti. A jó búza magja mellett a gyomnövény, a konkoly is növekedni kezd, s hiába akarnánk már most, a jelenben kiirtani a rosszat, hogy az ne legyen ránk ártó befolyással, ez nem lehetséges. Megmarad számunkra a döntési szabadság, hogy a jót vagy a rosszat választjuk, melyik erőt engedjük uralkodni szívünkön.

Irgalmas bíró

A konkolyról és a búzáról szóló példázatban szereplő szolgák gondolkodása érthető.

Azért akarják kigyomlálni a konkolyt a jó búza közül, hogy ne akadályozzák a búza fejlődését, növekedését. Sietségük azonban Isten számára nem indokolt, mégpedig azért nem, mert ezzel az ember ragadhatná magához az ítélkezést és az igazságszolgáltatást, amivel nem is volna gond, ha az ember is ugyanolyan igazságos tudna lenni, mint Isten. Az ítélkezés feladatát azonban Isten nem bízta az emberre. Életünk végső bírója, megítélője maga Krisztus lesz. Bízunk abban, hogy Krisztus nem csak igazságos, hanem irgalmas bíránk is lesz!

Jó magként

Urunk, Jézus Krisztus! A te tanításod jó magként, tiszta búzáként hull a szívünkbe.

Miközben te az üdvösség tanításának jó magját vetted el szívünkbe, a sátán a hazugság, a megtévesztés magjait igyekszik belénk ültetni. Adj nekünk bölcsességet, hogy meg tudjuk különböztetni a jót és a rosszat! Adj nekünk okosságot, hogy ne essünk a gonosz lélek csapdájába, aki a rosszat jónak tünteti fel, és nem engedi, hogy a dolgok mélyén észrevegyük a rossz szándékot, a helytelen célt. Az örömhír, az üdvözítő üzenet a feltámadás örömeiben születik meg. Tanításodat akkor értjük meg és valósítjuk meg, ha meghalunk a bűnnek és új életre támaszkodunk Istenben.

Évközi 16.
vasárnap

Bölcs 12,13. 16-19
Róm 8,26-27
Mt 13,24-43

Hétfő

Kiv 14,5-18
Mt 12,38-42

Kedd, Szent
Jakab apostol

2Kor 4,7-15
Mt 20,20-28

Szerda

Kiv 16,1-5.9-15
Mt 13,1-9

Csütörtök

Kiv 19,1-2.9-11.
16-20b
Mt 13,10-17

Péntek

Kiv 24,3-8
Mt 13,18-23

Szombat

Kiv 24,3-8
Mt 13,24-30

Évközi 17.
vasárnap

1Kiv 3,5.7-12
Róm 8,28-30
Mt 13,44-52